

rente af beløb, hvormed saldoen på hver enkelt konto (7 i alt) oversteg 500 000 kr., fandt man anledning til at foretage en nærmere gennemgang af kontiene og tilskrev den 7. november 1955 hypotekbanken herom.

I skrivelse af 9. maj 1956 har hypotekbanken nærmere redegjort for omfanget og forrentningen af fornævnte mellemregningskonti og herunder bl. a. anført, at de af revisorerne rejste spørgsmål hænger sammen med bankens likviditet i det hele. Det blev derhos af banken oplyst, at man overfor finansministeriet havde rejst spørgsmålet om en løsning af bankens likviditetsproblem, herunder spørgsmålet om en eventuel revision af de mellem finansministeriet og banken i tilslutning til optagelse af bankens sterlinglån af 1936 og gyldenlån af 1937 indgåede aftaler. Der blev herved fastsat nærmere regler for afregning mellem finansministeriet og banken, såfremt kursen på den valuta, der af banken indkøbes til forrentning og amortisation af fornævnte lån, måtte afvige fra en i aftalerne nærmere fikseret basiskurs. Provenuet af sterlinglånet blev hovedsagelig anvendt til overtagelse fra finansministeriet af byggelånpantebreve og statshusmandspantebreve, medens provenuet af gyldenlånet blev anvendt til konvertering af bankens gyldenlån af 1927, hvoraf provenuet ligeledes blev anvendt til overtagelse af statshusmandspantebreve.

Efter modtagelsen af hypotekbankens redegørelse har revisorerne i skrivelse af 23. juni 1956 til finansministeriet nærmere redegjort for de af revisorerne rejste spørgsmål og herunder særligt påpeget, at der som følge af ekstraordinære indfrielse af de fra finansministeriet overtagne aktiver og de af krigen hidførte ændringer i valutakurserne efter revisorerne formening er sket så væsentlige forandringer i forudsætningerne for bankens overtagelse af de nævnte aktiver, at bestemmelsen i hypotekbanklovens § 10, hvorefter forskrivninger, der af banken overtages fra finansministeriet, skal overtages til en kurs fastsat således, at banken så vidt muligt hverken har fortjeneste eller tab ved indkøbet, næppe længere kan siges at være overholdt, for så vidt angår den omhandlede del af bankens virksomhed. Denne har utvivl-

somt i væsentlig grad været tabsgivende for banken, hvad der bl. a. har givet sig udtryk i en betydelig formindskelse af bankens reservefond (kursreguleringsfond). Ved udgangen af regnskabsåret 1946-47 udviste reservefonden således en saldo på ca. 15,5 mill. kr., men ved udgangen af regnskabsåret 1955-56 var saldoen kun ca. 7,9 mill. kr., d. v. s. en formindskelse på ca. 7,6 mill. kr. i løbet af de sidste 9 år.

Formindskelsen af reservefonden fremkommer ved, at kurstab på valuta til amortisation af bankens udenlandske lån i overensstemmelse med bankens regnskabspraksis år for år dækkes ved overførsel fra reservefonden til driftsregnskabet. Siden 1946 er der således overført ca. 10 mill. kr. Det overskud, der derefter fremkommer på driftsregnskabet, og som tilskrives reservefonden, har i samme periode kun udgjort ca. 2,4 mill. kr., således at det ikke har kunnet opveje nedgangen ved overførslerne til dækning af kurstab. Det bemærkes herved, at kursudviklingen for udenlandsk valuta har medført, at hypotekbanken i de senere år har måttet indbetale ca. $\frac{1}{2}$ mill. kr. årligt til finansministeriet som følge af de nævnte aftaler mellem finansministeriet og banken om afregning i forbindelse med bankens forrentning og amortisation af sterling- og gyldenlånet.

Formindskelsen af reservefonden må påregnes at ville fortsætte og formentlig stige i de nærmest kommende år, medmindre der træffes foranstaltninger til imødegåelse heraf. Det skal i denne forbindelse anføres, at for så vidt angår det af banken i 1925 optagne dollarlån (serie VI, i 1927 konverteret til serie IX), hvoraf provenuet delvis blev anvendt til overtagelse fra finansministeriet af statshusmandspantebreve og kommunale byggelånpantebreve, er der fra 1. september 1949 ved ændring i den mellem finansministeriet og banken i 1936 indgåede overenskomst, i henhold til hvilken finansministeriet hidtil havde godtgjort banken 60,08 pct. af det kurstab, der fremkommer, når kursen på dollars overstiger 4,30, truffet aftale om, at finansministeriet dækker hele det kurstab, som efter kronens devaluering fremkommer på dollars, der af banken indkøbes til forrentning og amortisation af nævnte lån til en højere kurs end 4,30.